

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SEȚIA COMERCIALĂ CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCALĂ
SENTINȚA NR. 1679

Ședința publică din 06 iulie 2006.

Președinte

Grefier

.....
.....
civ.
A, S

Pe rol, judecarea acțiunii în contencios administrativ formulată de S.C. str. nr. , jud. în contradictoriu cu intimata
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE SUCEAVA.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă avocat
contestatopare și consilier juridic pentru intimată.

Procedura este legal îndeplinită.

Se face referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care instanța ia act că
Suceava a comunicat la dosar adresă prin care se răspunde relațiilor solicitate de

întrebate fiind, părțile arată că au luat cunoștință despre conținutul acesteia și nu
au alte cereri.

Instanța, verificând actele și lucrările dosarului, constatând probatoriul administrat
în cauză ca fiind epuizat și cererea în stare de judecată, acordă cuvântul la dezbateri.

Avocat solicită, în baza probatoriul administrat în cauză și, în
condițiile în care nu se poate reține în culpa societății de a nu fi angajat persoane cu
handicap în condițiile OG 102/1999 și nici de a nu fi comunicat către AJOFM Suceava a
solicităților privind repartizarea de persoane cu handicap, admiterea contestației, fără
cheltuieli de judecată.

Consilier juridic pentru intimată, solicită respingerea contestației ca
nefondată, pentru motivele expuse prin întâmpinare.

Declarând dezbaterile închise,

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra contestației de față, constată:

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. /24.02.2006 petenta C.

SA Suceava a solicitat în contradictoriu cu DGFP Suceava, anularea în parte a
Deciziei (fără număr și nedatată) emisă de intimată prin care s-a respins contestația
formulată împotriva Deciziei de impunere nr. /10.10.2005 emisă de DGFP
Suceava - Structura de Administrare Fiscală - Activitatea de control fiscal.

În motivarea cererii, s-au arătat următoarele:

Conform art. 2 pct. I al Instrucțiunilor nr. 1008/220 din 20.05.2003 privind
aplicarea art. 43 alin. 2 din OUG 102/1999, aprobată cu modificări și completări prin

Suceava
Kolau
06.07.06

Legea 519/2002, persoana juridică întocmește și comunică trimestrial către AJOFM, oferta de locuri de muncă pentru persoanele cu handicap.

Societatea petentă nu a făcut această comunicare în perioada ce face obiectul raportului de inspecție fiscală întrucât nu a avut locuri de muncă vacante pentru persoane cu handicap, potrivit Clasificării Ocupațiilor din România, în condițiile în care în ultimii ani și-a redus constant numărul de angajați.

De altfel, locurile de muncă din domeniul industriei sticlei au fost încadrate prin Ordinul comun al Ministerului Muncii și Protecției Sociale, Ministerul Industriilor și Ministerului Sănătății nr. 279/03.03.1995, în grupele I și II de muncă, respectiv în categoria locurilor de muncă cu condiții deosebite și speciale conform actualelor reglementări, iar în aceste condiții nu puteau fi încadrate persoane cu handicap întrucât ar fi fost încălcate normele de protecție și tehnică a securității muncii, specifice activității industriale de profil.

În aceste condiții, organul fiscal putea cel mult să calculeze cuantumul acestui fond de solidaritate socială precum și obligațiile accesorii, având în vedere un procent de 4% din numărul de angajări făcută în perioada supusă controlului, respectiv 01.01.2003 – 31.08.2005 și nu din numărul total de angajați de la data încheierii raportului de inspecție fiscală.

Totodată, consideră că acest procent de 4% trebuia eventual calculat numai asupra personalului ce lucrează în condiții normale de lucru și care reprezintă circa 5% din întregul personal angajat, excluzând salariații ce lucrează în condiții deosebite sau speciale în locul cărora, așa cum a arătat mai sus, nu putea angaja persoane cu handicap.

În dovedirea celor susținute, s-au depus înscrișuri la dosar.

Intimata a formulat întâmpinare la dosar prin care solicită respingerea contestației ca nefondată pentru următoarele motive:

În fapt, în urma verificărilor efectuate organele fiscale au constatat că S.C. SA având peste de salariați, nu a angajat persoane cu handicap în numărul stabilit de lege și nu a solicitat AJOFM Suceava, trimestrial, repartizarea de persoane cu handicap.

Astfel, societatea nu a constituit și virat contribuția la fondul pentru protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap corespunzătoare numărului de locuri de muncă în care nu s-au încadrat persoane cu handicap, în perioada 01.01.2003 – 31.08.2005.

S-a procedat la calcularea contribuției la fondul pentru protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap pentru perioada 01.01.2003 – 31.08.2005.

Referitor la susținerea contestației potrivit căreia nu a întocmit și comunicat acea ofertă AJOFM, motivat de faptul că nu a avut locuri de muncă vacante pentru persoane cu handicap și că locurile din industria sticlei au fost încadrate în grupele I și II, locuri de muncă cu condiții deosebite și speciale conform actualelor reglementări, învederează asupra următoarelor aspecte:

Potrivit art. 42 alin. 1 din OUG 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, modificată prin Legea 519/2002, persoanele juridice care au un număr de cel puțin 100 de angajați au obligația de a angaja persoane cu handicap cu contract individual de muncă într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajați.

FM,
ctul
ane
imii
rin
și
în
lor
cât
ții
de
in
-
le
ti
6
1

Art. 2 al aceluiași articol „persoanelor cu handicap angajate cu contract de muncă li se asigură toate adaptările și înlesnirile necesare pentru depășirea impedimentelor în activitatea pe care o desfășoară”.

Legea nu face distincție în sensul arătat de contestatoare, ci se referă doar la persoanele juridice care au un număr de cel puțin 100 de angajați.

În vederea acestui aspect, contestatoarea trebuia să realizeze, în accepțiunea art. 43 alin. 1 din OUG 102/1999, toate adaptările și înlesnirile necesare pentru desfășurarea unei astfel de activități.

În vederea faptului nerespectării dispozițiilor legale anterior menționate, art. 43 alin. 1 din OUG 102/1999, persoanele juridice care nu respectă art. 42 alin. 1 au obligația de a plăti lunar către bugetul de stat o sumă egală cu salariul minim brut pe țară înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au angajat persoane cu handicap.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța constată următoarele:

Petenta contestă pct. 2.1.1 din Decizia emisă de DGFP Suceava referitoare la plata de solidaritate socială pentru persoane cu handicap - debit RON, RON și penalități RON.

În decizia atacată s-a reținut că în urma verificărilor efectuate la societatea petentă s-a constatat că aceasta nu a solicitat AJOFM Suceava - trimestrial repartizarea de persoane cu handicap și nu a constituit și virat la fondul pentru protecția muncii și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap corespunzătoare numărului de locuri de muncă în care nu s-au angajat persoane cu handicap pentru perioada 01.01.2003 - 31.08.2005.

Conform dispozițiilor art. 42 alin. 1 din OUG 102/1999 modificată prin Legea nr. 200/2002, persoanele juridice care au un număr de cel puțin 100 angajați (75 angajați în forma actuală a actului normativ) au obligația de a angaja persoane cu handicap cu contract individual de muncă într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajați.

Potrivit art. 43 din același act normativ, în cazul în care nu a respectat obligațiile prevăzute la art. 42, petenta avea obligația de a plăti lunar către bugetul de stat, o sumă egală cu salariul minim brut pe țară înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au angajat persoane cu handicap. De la această obligație există o singură excepție și anume atunci când se solicită AJOFM repartizarea de persoane calificate în meseriile respective și dacă acestea nu au repartizat astfel de persoane în vederea angajării.

Se observă că normele legale arătate mai sus instituie obligații pozitive alternative: în primul rând se cere agenților economici să angajeze persoane cu handicap și, în al doilea rând, să plătească o sumă de bani către bugetul statului în cazul nedeplinirii obligațiilor principale.

Sunt exonerate de aceste obligații agenții economici care fac dovada că au solicitat trimestrial repartizarea de persoane cu handicap și AJOFM nu a repartizat astfel de persoane.

Petenta nu a respectat nici una dintre aceste obligații.

Nu este relevantă împrejurarea că față de activitatea petentei nu pot fi încadrate în muncă persoane cu handicap.

Instanța constată că, pe de o parte aceasta avea obligația de a solicita trimestrial AJOFM Suceava repartizarea persoanelor cu handicap chiar dacă nu pentru a angaja

aceste persoane decât în locurile de muncă cu condiții normale (5% din posturi de susținere petentei).

Această procedură, chiar dacă este birocratică și împovărătoare pentru petent, trebuie obligatoriu respectată și nu ignorată.

În aceste condiții, în mod corect DGFP Suceava și-a calculat sumele prevăzute la punctul 2.1.1 din decizia atacată.

Față de cele expuse mai sus, instanța constată că cererea petentei este neîntemeiată.

Pentru aceste motive,
În numele Legii

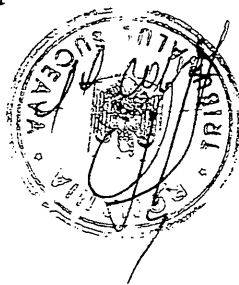
HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca nefondată contestația formulată de S.C. SA Suceava, str. nr. , jud. în contradictoriu cu intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE SUCEAVA.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședința publică din 06 iulie 2006.

Președinte,
Pentru președinte plecat în C.O., semnează
președintele instanței.

Grefier,

Red. C.B.
Det. V.O. 4 ex. 20.07.2006.